

Oerol biedt geweldadigheid en troost

Theater Oerol 2010, t/m 20/6. Inl: www.oerol.nl

Door KESTER FRERIKS

Over een reep grasland bij de Wierschuur op Oosterend is zwart plastic gespannen. De voorstelling *Nacht* van regisseur Thibaud Delpeut speelt zich af in het donker van Terschelling. Het is in artistiek opzicht een van de hoogtepunten van Oerol 2010. Onder het breed gedefinieerde thema *Zilte luchtspiegelingen* vallen meer dan veertig toneelpremières. Lang niet alle vertoningen spelen zich op een buitenlocatie af, ook kerken en hotelbars doen mee.

Luchtspiegeling ofwel reflectie betekent op dit festival toneelkunst die zich laat inspireren door andere kunsten. Delpeut kiest de film *Shame (Skammen)* van Ingmar Bergman als bron. Toneelgroep Oostpool gaat met *Kszalt* te rade bij de Poolse schrijver Gombrowicz en Joachim Robbrecht kiest voor zijn *Rosto In Turansureishon* de film *Lost in Translation* van Sofia Coppola als uitgangspunt.

In Delpeuts *Nacht* bevindt een echtpaar zich op een eiland terwijl de burgeroorlog uitbreekt. Ze verschuilen zich achter hun kunstenaarschap. Maar de soldaten die met dodelijk geweld het huis binnendringen en de vrouw verkrachten bestrijden deze neutrale houding: „In tijden van oorlog is iedereen soldaat.”

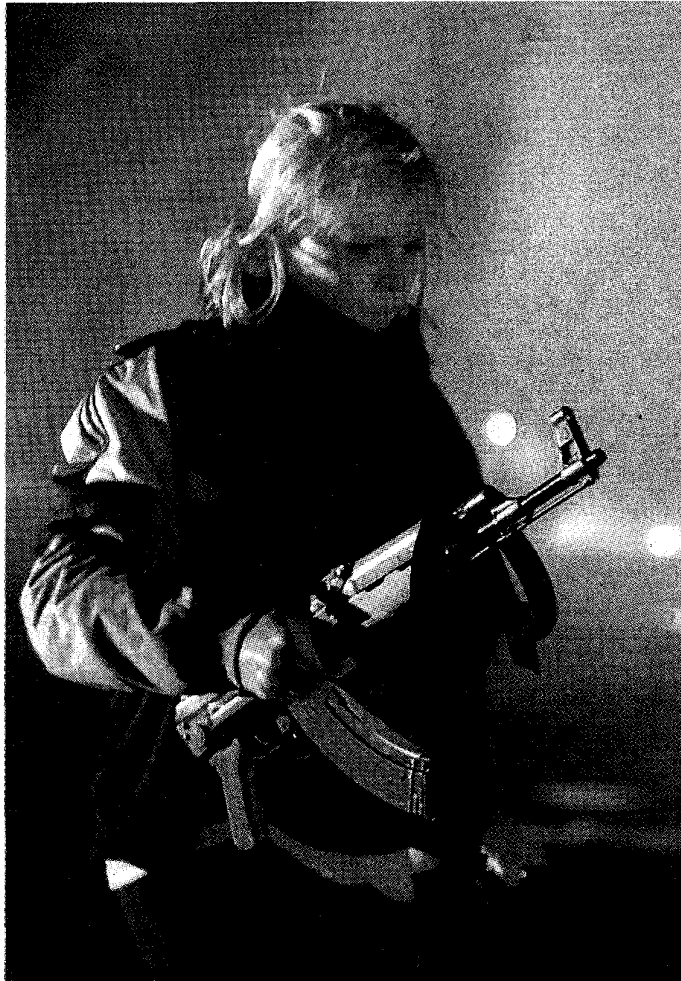
Nacht is een explosieve voorstelling waarin gewelddadigheid en verlangen naar troost in balans zijn. Regisseur Delpeut inspireert acteur en trompettist Hans Dagelet tot een fraaie rol als duivelse buitenstaander. Delpeut laat het origineel los en maakt een zelfstandig kunstwerk. Zijn dramaturgie is perfect.

Toneelgroep Oostpool verbeeldt met *Kszalt* in scherpe, humoristische scènes de obsessie van schrijver Gombrowicz voor het begrip vorm. Een plastic kamerplant is evenzeer een theatrale vorm als marionetten die op de acteurs lijken. *Kszalt* krijgt een griezelige, gedurfde dimensie als de verheerlijking van het nazisme aan de orde komt.

Elders op het eiland heeft Staatsbosbeheer in samenwerking met Oerol een nieuw natuurtheater geopend. Twintig meter hoog brengt The Glasshouse muziektheater met *Eclips*. Drie saxofonisten begeleiden Titus Muizelaar als Cosmic Warrior die het einde der tijden aankondigt. Muizelaar passend: een speler in een landschap, zwarte wolken erboven, een stoel en wensboom zijn voldoende voor beklemmend visionair theater.

Voor *Rosto In Turansureishon* dient een anonieme hotelruimte als decor. De vervreemding uit de film over westerlingen in de oost is vertaald naar twee Japanners in de

Randstad; ze zijn danser en danseres. Door hun ogen zien we een exotische Hollandse wereld waarin wordt gehunkerd naar liefde. Wat Robbrecht overtuigend laat zien is de inwisselbaarheid van steden; Rotterdam lijkt op Tokio. En elke hotellounge is hetzelfde.

Eline ten Camp op Oerol in het stuk 'Nacht'. Foto Roel van Berckelaer

